

Centre Excursionista de Castellar

Colom, s/n - Telèfon 93 714 73 05 - Castellar del Vallès (Vallès Occidental) Barcelona
e-mail: cecastellar@gmail.com - <http://centrexursionista.entitatscastellar.cat>

Adherit a les federacions d'Entitats Excursionistes de Catalunya,
a Azimut i a la Coordinadora d'Entitats per la Pedra Seca

NÚMERO 503

NOVEMBRE 2010

Una mostra de la vida del Centre: la 50a Marxa Infantil,
activitats de muntanya i guanyadors de premis de fotografia entre d'altres

A partir de les 8 del matí va començar a aparèixer la quinxalla inscrita, la petita i la gran, perquè enguany hi érem convidats tots els que vam participar a la primera edició, ara fa «només» 50 anys! A mesura que engegàvem, ens posaven un dorsal amb el mateix número que havíem dut el 1961, on hi deia: «Jo la vaig fer fa 50 anys». A la part del darrera hi constava el premi o regal que et va tocar en aquella ocasió. Tot un detall, francament. Val a dir que gairebé ningú no se'n recordava...

També us diré que molts no ens reconeixíem, ja que feia entre 30 i 40 anys que no ens havíem vist més. Emocionats i un xic tremolosos, vam recordar les nostres batalletes. Tu estàs molt prim! I tu ets morena! I a tu et trobo força bé! I tu com més gran més interessant! Després d'intercanviar-nos els números de telèfon i l'adreça de correu electrònic també, enfoquem carrer del Puig de la Creu amunt, i anar fent, que fa pujada.

A les 12 del migdia, ens tornem a trobar a l'Era d'en Petasques, on s'havien instal·lat els jocs, la Xiruca Pista, en diuen. Ens envolta una munió de «paparazzis» per a fer-nos la foto de grup, i tirem avall pel mateix carrer del Puig de la Creu per on havíem pujat. Però ara ho fem acompanyats de familiars i amics. L'arribada a la plaça Major fou apoteòsica, amb grans aplaudiments i alguna llagrimeta, tot s'ha de dir, amb molta emoció.

Donem les gràcies a l'Angel Pastor per posar la música adequada a nosaltres, al Centre Excursionista per haver-nos convidat i cuidat tan bé, al nombrós públic que feia d'animador i a les autoritats que ens varen prestar suport en tot moment.

Maria Consol Casajuana

EL POETA CASTELLARENC JOAN ARÚS I COLOMER INSPIRA UNA NOVA VIA D'ESCALADA

Malauradament, són ben pocs els poetes i poetesses que han descrit a través del seu art la muntanya de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, i per això els escassos poemes que es poden trobar han esdevingut molt estimats i recordats. En aquest sentit, el sonet titulat «Retorn de muntanya» d'en Joan Arús és un dels textos més evocats per altres autors i per molts de nosaltres. Amb el vos-

tre permís voldríem gaudir de nou, perquè mai cansen, de les paraules directes i senzilles d'aquest poeta enamorat de Sant Llorenç del Munt:

«Retorn de muntanya:

*Tornem de la muntanya de Sant Llorenç del Munt,
cíclop que els ulls concentra d'innúmeres contrades;
la dels penyals granítics*, que pugen cel amunt,
anhels petrificats de les grans fondalades;*

*la de les fresques gorges i les aspres collades;
la dels tiranys difícils, que es passen d'un a un;
la dels avencs que semblen xuclar des del profund;
l'adusta, que té a voltes dolçors insospitades.*

*Des del planell dels Òbits —esplèndida miranda—
l'hem flanquejada tota, de l'una a l'altra banda,
les mans esgarrinxades, el cor meravellat.*

*I, ara, que un raig penúltim del sol ens embolcalla,
esguardem consirosos el camí que davalla
cap a les terres baixes, que havíem oblidat.*

Joan Arús i Colomer»

(*) Observació: geològicament parlant, seria més adequat citar-ho com a «penyals detrítics» (comentat per en J. M. Torras Homet).

La influència d'aquestes boniques paraules en el nostre pensament va ser determinant quan, en culminar l'obertura d'una nova via d'escalada al proper massís de Montserrat, fascinats per l'estructura pètria que acabàvem de vèncer, vàrem buscar una definició poètica del medi que havíem escalat. Fou llavors quan, espontàniament, se'ns aparegueren els «anhels petrificats» que cita en Joan Arús en referència als penyals, i per extensió a la paret que havíem escalat. Aquelles paraules serviren per batejar la via i alhora per homenatjar aquest conegut i recordat poeta castellarenc.

L'itinerari fou obert amb esperit clàssic des de baix, tot resseguint els punts dèbils que el camí natural de la roca ens anava descobrint. Qui vulgui escalar aquest traçat i alhora entendre el significat del seu nom, es meravellarà davant la inspiració del poeta Arús, perquè gràcies a ell els escaladors sabem què és el que anem a escalar: **són els anhels petrificats de les grans fondalades!**

Albert i Òscar Masó Garcia

Albert Masó a l'inici del primer llarg.

Foto: Òscar Masó Garcia.

Via

Anhels Petrificats

85m. 6a, A1e (V° obl.)

Vessant Est

"Tornem de la muntanya de Sant Llorenç del Munt,

ciclop que els ulls concentra d'innúmeros contrades;

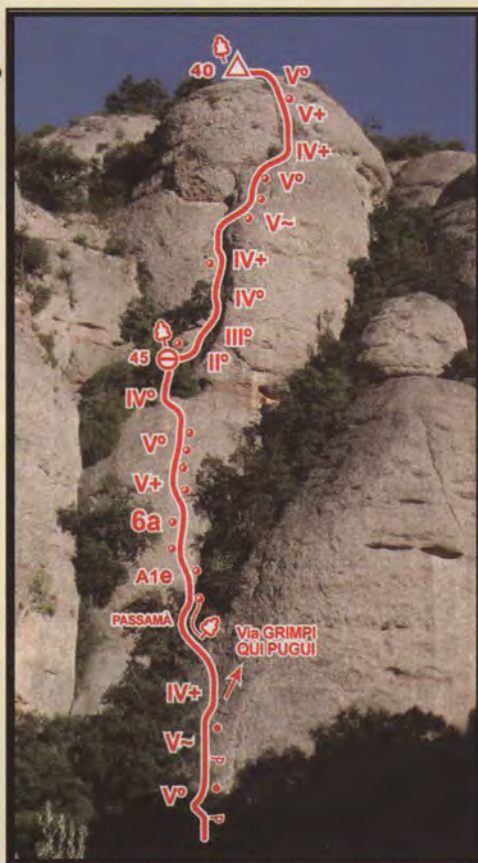
la dels penyals granítics, que pugen cel amunt, anhels petrificats de les grans fondalades (...)"

Joan Arús i Colomer, 1955.

Joan Arús i Colomer

SÍMBOLS

- Espit M8
- Parabolit M8
- Clau
- Arbore / arbust

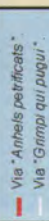
Via oberta des de baix els dies 11 i 25 de setembre de 2010 per Òscar i Albert Masó Garcia.

Recomanable dur cintes, bagues, estreps, bicoins mitjans i algun friend gros.

Itinerari variat que comparteix inici amb la via "Gimpi qui pugui" i que va a buscar una destacable xemeneia que es transforma en fissura. Trams amb roca de diversa qualitat i un final aeri i salvatge.

Retorn anant a buscar al nord el camí del torrent del Lloro.

SITUACIÓ

No apta per a senyortus

Albert Masó Garcia ©